

ΠΛΟΙΑ ΕΚ ΧΑΡΤΟΥ

Ἀνεφέραμεν ἄλλοτε τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χάρτου εἰς κατασκευὴν τροχῶν, τροχιῶν σιδηροδρομικῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Ἴδου νῦν μανθάνομεν τὴν ἐξ αὐτοῦ κατασκευὴν καὶ . . . πλοίων. Ἐν τοιοῦτον χαρτόπλοιοι, 20 ποδῶν μῆκος ἔχον καὶ 5 πλάτος, κατασκευασθὲν ὑπὸ γνωστῆς Ἐταιρίας ἐν Πιττσβούργῳ τῆς Ἀμερικῆς καθεικλύσθη πρό τινας ἐκ τῶν ναυπηγείων αὐτῆς, εἶνε δ' ἐντελῶς ἀδιάβροχον. Οἱ κατασκευασταὶ τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου πλοίου θεωροῦσιν ὡς σπουδαῖον προτέρημα τοῦ συμπεπαισμένου χάρτου εἰς ναυπήγησιν πλοίων τὴν ελαφρότητα αὐτοῦ. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νῦν ἔλκει βᾶρος ἄνευ τῆς μηχανῆς μόνον 1000 λιτρῶν. Ἐφωδιάσθη δὲ διὰ τελειοτάτης ἀτμομηχανῆς, ἐκτελούσης ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτῆς 2 χιλιάδας στροφᾶς κατὰ πᾶν λεπτόν, καὶ παρεχούσης οὕτω εἰς τὸ πλοῖον μεγίστην ταχύτητα.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο ἀδελφαί, γεροντοκόραι, ὀφείλουσι κατὰ τινα δίκην νὰ δηλώσωσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἡλικίαν των ἐνώπιον δικαστοῦ, ὅστις τὰς γνωρίζει ἐκ νηπιακῆς των ἔτι ἡλικίας.

Ἡ νεωτέρα, κόρη εἰλικρινῆς καὶ ἄνευ φιλαρεσκείας, ὁμολογεῖ γενναίως τὰ 37 τῆς ἔτη.

Ἐρχεται ἔπειτα ἡ σειρὰ τῆς πρωτοτόκου, ἥτις εἶνε λίαν φιλάρεσκος :

— Τί ἡλικίαν ἔχετε, κυρία ;

— Τριακονταεὺς ἔτων.

— Πολὺ καλὰ, λέγει μειδιῶν ὁ δικαστής.

Καὶ πρὸς τὸν γραμματέα στρεφόμενος, ὅστις ἐγνώριζεν ἐπίσης τὰς δύο κυρίας, προσθέτει :

— Προσέξτε μὴ κάμετε λάθος· τὴν πρωτότοκον θὰ γράψετε νεωτέραν !

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ νοῦς τοῦ ἀσχολουμένου ἀνθρώπου εἶνε ὡς οἰκία κατοικουμένη, ἐνῶ ὁ νοῦς τοῦ ἀργοῦ εἶνε ὡς ἔρημον κτίριον· ὅταν δὲ εὐρίσκη ὁ πειρασμὸς ἠνεωγμέναις τὰς θύρας, εἰσέρχεται φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ὄμιλον τῶν κακῶν σκέψεων.

Ταχύτερον σκληρύνεται ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ πλούτῳ ἢ ἐν ὧν ἐν τῷ βράζοντι ὕδατι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πῶς κρίνουσι οἱ Κινέζοι περὶ τηλεγράφου. Οὐδαμῶς φαίνεται μετεβλήθησαν οἱ Κινέζοι μετὰ τασούτων αἰῶνων ἀπαροδόν. Ἄν ἄλλοτε εἰ-

χον ἐγείρει τὸ περιώνυμον αἰνικὸν τεῖχος ὅπως διαχωρίζη αὐτοὺς τοῦ λοιποῦ κόσμου, ἂν ἐπὶ χιλιετηρίδας στερρῶς ἔμειναν προσπεφυκότες εἰς τὰς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας των, καὶ οἱ σήμερον Κινέζοι μεθ' ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ αἰῶνος εἰς ἃς ἀναγκάζονται ἐκόντες ἄκοντες νὰ υποκύψωσιν, ἐν τούτοις ἀναμιμνησκόμενοι τοῦ ἀρχαίου μίσους αὐτῶν κατὰ παντός νεωτερισμοῦ, διὰ δυσπίστου βλέμματος θεωροῦσι καὶ τὰς εὐεργετικωτάτας ἐπι τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων εἰσαγμέναις εἰς Κίνα. Παραδειγμα τούτου ἔστω ἡ ἐπομένῃ παραδοξολόγος κρίσις περὶ τοῦ τηλεγράφου, ὃν ἐφημερίς τις τῆς Σαγκάης τὸ *Ὀυρανιον Κράτος* ἀποπειράται ν' ἀποδείξῃ αὐτόχημα... ἐπιζήμιον !

«Καὶ πρῶτον, γράφει, ἡ διὰ τηλεγράφου ἀνταπόκρισις στοιχίζει πολὺ ἀκριβᾶ. Ἡύξησε τὰς γενικὰς δαπάνας παντός ἐμπορικοῦ οἴκου ἀπὸ 2,000 εἰς 10,000 δολλάρ. κατ' ἔτος, ἄνευ ἰσοστάθμου ὠφελείας. Γίνεται αἰτία σπουδαιοτάτης ἀπωλείας χρόνου· ἕνεκα τῆς ὑπερύγκου πληρωμῆς δι' ἐκάστην λέξιν συνετάχθησαν τηλεγραφικαὶ κώδικες λίαν περίπλοκοι. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς κώδικι τοῦτοι γίνεται χρῆσις ὅλων τῶν γλωσσῶν, οἱ δὲ ὑπάλληλοι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τὰς γνώσκωσιν ὅλας, τὰ λάθη εἶνε συχνότατα.

» Ἄλλοτε ἠκούομεν μετ' εὐχαριστήσεως τὸ κανονοβόλημα τὸ ἀγγέλλον τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὅποῖον ἐκόμιζε σωρὸν ἐφημερίδων καὶ εἰδήσεων· ὁ τηλεγράφος κατέστρεψε τὴν ἀπόλαυσιν ταύτην. Οὐδεὶς πλέον ὑπάρχει λογικὸς συνειρμὸς ἐν ταῖς κατὰ τμήματα καὶ ῥάκη ἀφικνουμέναις εἰδήσεσιν ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου ἢ τῆς Αὐστραλίας, ἐνίοτε μάλιστα συγχρόνως ἐξ ὅλων τούτων τῶν χωρῶν· ἡ ἀσυναρτησία καὶ ἡ ἀντίφασις τῶν εἰδήσεων τούτων ἀφαιρεῖ συνήθως ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν σημασίαν. Ἄλλοτε ἠδυνάμεθα μεθοδικώτατα νὰ παρακολουθῶμεν τὰς λεμβοδρομίας τῆς Ὄξωνίας, τοῦ Κάμπριτζ, τὰς ἵπποδρομίας τοῦ Δέρβυ ἢ πάντα ἄλλον ὁμοίως φύσεως ἀγῶνα· σήμερον εἶνε γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, πρὶν οὐδὲν λεπτομερῶς μάθωμεν περὶ τοῦ τρόπου τῆς τελέσεως αὐτῶν, τὸ δὲ πνεῦμα ἡμῶν ἱκανοποιεῖται ἀκριβῶς ὅσον καὶ ὁ στόμαχός μας ἂν παρῆχομεν εἰς αὐτὸν ὀλίγον ἐκχύλισμα Λεῖβιχ ἀντὶ πολυόψου γεύματος. Ὁ βίος θὰ ἦτο ἀσυγκρίτως εὐαρεστότερος, ἐπιλέγει συμπεραίνων ὁ συντάκτης τοῦ *Ὀυρανίου Κράτους*, ἂν οἱ σοφοὶ δὲν εἶχον ἐπινοήσει τὸν ἠλεκτρικὸν τηλεγράφον».

Ἐχουσι συνείδησιν τῶν περὶ αὐτὰ πράξεων τὰ ζῶα, ἰδίᾳ δὲ τὰ κατοικίδια ; Ὅταν λαμβάνωμεν παραδείγματος χάριν ἀλεκτορίδα τινα ἀπὸ τοῦ ὀρνιθῶνος καὶ σφάζωμεν αὐτὴν πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀλέκτορος, καὶ τῶν ἄλλων

ὀρνίθων, ἀπαθείς μένουσιν ἢ φρίσσουσιν ἐπὶ τῷ θεάματι ;

Τῆς ἐρωτήσεως ταύτης τὴν ἀπάντησιν παρέχει ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον κατάλληλος περιώνυμος Κλαύδιος Βερνάρδος, διὰ τοῦ ἐπομένου ἀνεκδότου.

« Κατεγινόμενη εἰς δύσκολόν τινα ἐργασίαν ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου, ὀλίγον ἀπέχοντι ἀπὸ τοῦ ὀρνιθῶνος. Ἰσχυρὰ κραυγὴ τοῦ ἀλέκτορος, πολλάκις ἐπαναληφθεῖσα, με παρηνώχλει, ἐφ' ᾧ ἀπεφάσισα νὰ ἐπιβάλω σιγὴν εἰς τὸν θορυβώδη μου γείτονα· φθάσας εἰς τὰς κιγκλίδας τοῦ ὀρνιθῶνος, ἰδοὺ τί εἶδον· αἱ ἀλεκτορίδες πᾶσαι εἰς ὄμιλον ἦσαν συνηγμέναι με θλιβερόν ἦθος· ὁ ἀλέκτωρ ἀπεμακρύνθη αὐτῶν, προὐχώρησε πρὸς με καὶ θεωρῶν με ἀτενωῶς ἤρχιζε φωνάζων ἀγνοῶ τι, ἀλλ' οὕτως ὥστε ἐπέισθην ὅτι ἤθελε νὰ μοι εἶπῃ τι. Δὲν θὰ ἐνόουν τίποτε, ἐννοεῖται, ἂν δὲν παρετήρουν ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἔστρεφε τὴν κεφαλὴν του πρὸς γωνίαν τινὰ τοῦ ὀρνιθῶνος.

» Παρακολουθῆσας διὰ τοῦ βλέμματός μου τὴν κίνησιν ταύτην διέκρινα ὀρνιθῶνα κατὰ γῆς κείμενον. Εἰσῆλθον εἰς τὸν ὀρνιθῶνα καὶ εἶδον ὅτι τοῦ ταλαιπώρου πτηνοῦ ἡ κεφαλὴ εἶχε συσφιγθῆ μεταξὺ δύο μεγάλων πετρῶν. Ἐνόμισα ὅτι εἶχεν ἀποθάνει, ἀλλὰ ἔξῃ ἀφῆρσα μετὰ προσοχῆς μίαν τῶν πετρῶν καὶ ἀνηγέρθη ζωηρῶς.

» Ὁ ἀλέκτωρ, πλησιάσας πρὸς ἐμὲ, ἐτόνισεν ἀληθὲς χαρὰς ἄσμα· αἱ ἀλεκτορίδες διεσκορπίσθησαν καὶ ὁ ὀρνιθῶν ἀνέλαβε πάλιν τὴν κίνησιν αὐτοῦ καὶ τὴν φαιδρότητα.

» Ἐπανῆλθον εἰς τὸ ἔργον μου, σκεπτικὸς καὶ σχεδὸν ἔντρομος. Καλῶς εἶχα ἴδει ἢ μήπως ἦτο ἀπατηλὴ τις ὀπτασιὰ ; »

***

Ἐν τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τῆς Φιλανδίας ἐγεννήθη ἀπὸ τινος νέας αἰρέσεως, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἀυταπεκλήθησαν μετριοφρόνως «οἱ κατ' ἐξοχὴν καθαροί». Βασίς τῆς διδασκαλίας αὐτῶν εἶνε ὅτι ἡ γυνὴ εἶνε ὑπερτέρα τοῦ ἀνδρός, καὶ αὕτη πρέπει νὰ διέπῃ καὶ κυβερνᾷ τὴν οἰκογένειαν. Πανταχοῦ ὅπου εἰσῆχθη ἡ νέα αἰρέσις γυνὴ τις, ὑπὸ τῶν ἄλλων διοριζομένη, ἐνασκει τὴν ἀνωτάτην κυριαρχίαν καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς καὶ τὰς αὐστηροτάτας ἔτι. Τινὲς δὲ τῶν γυναικῶν περιβάλλονται διὰ τοῦ ἀξιώματος τῆς ἐξομολογητριάς, πάντες δὲ οἱ μαθηταὶ τοῦ νέου δόγματος ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξομολογῶνται εἰς αὐτὰς ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος.

***

Τὴν πρώτην Νοεμβρίου ἐπρόκειτο νὰ γείνη ἐν Βερολίνῳ, ἐν τῷ αὐτόθι μεγάλῳ τῆς βιομηχανίας, ἔκθεσις εἰδικὴ ἐνδεδυμένων πλαγγόνων (κονικλῶν). Πρὸς βράβειυσιν τῶν καλλιτέρων τοιούτων προϊόντων, ἄτινα εἶνε ἡ χαρὰ τῶν παι-

δων, ὠρίσθησαν 3 βραβεῖα ἐκ 300, 200 καὶ 100 μάρκων, τὰ ὅποια ἀπονεμηθήσονται κατὰ τὰς ἀποφάσεις ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδημόνων ἀνδρῶν συγκεροτημένης. Πλὴν δὲ τοῦ χρηματικοῦ βραβεῖου δοθήσεται εἰς τὰ πρωτεύοντα καὶ δίπλωμα ἰδίων. Ὡς ἐκθέται γενήσονται δεκτοὶ οὐ μόνον οἱ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιομηχανίας ἀσχολούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἰδιῶται φιλότεχνοι. Ἀξία σημειώσεως εἶνε ἡ ἔκθεσις αὕτη οὐ μόνον διὰ τὴν πρωτοτυπίαν αὐτῆς, ἀλλὰ διότι ἀποβλέπει καὶ εἰς σκοπὸν λίαν πρακτικόν, τουτέστι τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ καλλιτεχνικώτερον κατασκευὴν τῶν προσφιλεστέρων παιγνιδίων τῶν παιδίων.

***

Ἐπ' ἐσχάτων ἐγένοντο ἐν Βρυξέλλαις ἐπισημῶς τὰ ἐγκαίνια τοῦ αὐτόθι ἀνεγερθέντος μεγαλοπρεπεστάτου μεγάρου τῶν δικαστηρίων. Τὸ ὄντως θαυμάσιον ἱδρυμα τοῦτο ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἐν μέρει εἶνε ἐκτισμένη ἡ πόλις τῶν Βρυξέλλων· εἶνε δὲ περίοπτον πανταχόθεν, δεσπόζον διὰ τοῦ κολοσσαίου αὐτοῦ ὄγκου τῆς πόλεως.

Τὸ Μέγαρον τοῦτο τῶν δικαστηρίων εἶνε τὸ μέγιστον τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπαρχόντων οἰκοδομημάτων, κατέχει δὲ χωρὸν 26,000 τετραγωνικῶν μέτρων. Ὁ Ἅγιος Πέτρος τῆς Ῥώμης κατέχει ἐπιφάνειαν μόνον 21,192 μέτρων, τὸ μέγαρον τῶν δικαστηρίων ἐν Λονδίνῳ 14,693, ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Κολωνίας 7,356, ἡ δὲ Παναγία τῶν Παρισίων μόνον 5,955. Τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου εἶνε 118 μέτρων· τὸ δὲ τοῦ θόλου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς κεντρικῆς αἰθούσης εἶνε 97μ. 50. Περιλαμβάνει δὲ 27 μεγάλας αἰθούσας καὶ 245 μικροτέρας καὶ ἄλλα δωμάτια.

Τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα εἶνε ἔργον τοῦ Βέλγου ἀρχιτέκτονος **Poelaert**, ὅστις ἀπέθανε τῷ 1879, πρὶν ἢ ἴδῃ συντετελεσμένον τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ὁικοδομήθη δὲ εἰς ἔτη 17 δαπάνῃ τοῦ Κράτους, συμποσθεῖση εἰς 45 ἑκατομμύρια φράγκων.

Τὸν θεώμενον τὸ μνημεῖον τοῦτο καταπλήττει μάλιστα ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ· ὁ ὀφθαλμὸς θαμβοῦται ἐκ τοῦ ἀμετρήτου πλήθους τῶν κλιμάκων, διαδρόμων, στοῶν, κιγκλιδωμάτων, στηλῶν καὶ τῶν πολλῶν ὀρόφων, ἐφ' ὧν πάντων ἀνυψοῦται ὁ θόλος. Εἶνε δ' ἡ ἀρχιτεκτονικὴ αὐτοῦ μίγξις πρωτότυπον καὶ γραφικὸν ἑλληνικοῦ καὶ ῥωμαϊκοῦ ῥυθμοῦ.

Τέσσαρα ὑψηλὰ ὀρειχάλκινα ἀγάλματα, παριστῶντα τὴν Ἰσχυὴν, τὴν Δικαιοσύνην, τὴν Ἐπιείκειαν καὶ τὸν Νόμον εἰσὶ τεθειμένα περὶ τὸν θόλον.